

Ruhum

– Saliha Kaşıkır · 22 Ağustos 2011

Ruhum

Toprağı çekiyorum haberin olsun
Ölüm buyruğunu yakında verir cellât
Bunca kavga nedendi diye sorma sakın
Zamanın sarkacında tükenmiş a-bı hayat

Ruhum

Sen bedenimi seçtiğin zaman
Anamın kanıyla besleniyordum
Bir kuyudaydım ki sorma
Kör değildim ama göremiyordum

Ruhum

Sen hep sol yanımda taşıdığım bilmece
Ne nerden geldiğini bilirdim
Ne kim olduğunu
Doğruyu söyle;
Bir kafes mi sana bedenim
Yoksa ben sana mahkûm muyum?
Bu kader benim mi?
Yoksa sen misin yaşananların suçlusuz?

Ruhum

Neden en derin çizgiler benim yüzümde?
Çıkarken yığılan basamaklarda
Neden yığılıp kalan hep benim?
Umudun içinde her zaman bir umut varsa
Bedenimin içindeki de sensin
Can çıkmadan umut kesilmez dedikleri sen misin?

Ruhum

Bir çocuğun masumluluğudur içimde taşıdığım
Çarmıha gerilmiş nefsim mi sakladığım
Püsküren çiçekler gibiyken sevmelerim
Daha kaç nota var bam telimde çalmadığım

Ruhum

Fotoğraflardaki yüzler benim yüzüm
Seni yansıtmıyor hiçbir ayna
Gerçek olan ruhsa
Ruhsuz beden olmuyorsa
Neden sen hep gizlidesin?

Ruhum

Saçmalıyorsun deme bana sakın
Yokluğunda kımıldamıyorsa ellerim
Koşmuyorsa bu bacaklar
Tavır, davranış, eda, huysa
Can çıkmadan huy çıkmaz dedikleri buysa
Can içinde ki can sen misin?

Ruhum

Can =Ruh mu bu denklemin sonucu
Günahlarımın suçlusu
Sevaplarımın cennet yolcusu
Bu naçiz beden toprağa karıştığında
Sen ilelebet yaşayacaksın
Bedenimi seçtiğin için mutlu musun?